

Meie ornitoloogia grand old man professor Johannes Piiper oli üsna hajameelne inimene. Töölt koju tulnud, pani ta tavaliselt vihmavarju nurka ja istus ise tugitoolile mõtisklema. Kord aga pannud ta vihmavarju tugitooli ja läinud ise nurka. Seisnud seal tükike aega, siis imestanud:

«Huvitav! Täna on miski millegipärast teistmoodi kui tavaliselt.»

* * *

Makarov kukutanud ühe tüdruku filosoofiaeksamil kolmandat korda läbi. Tüdruk hakanud nutma ja lubanud ennast Emajõkke ära uputada.

Makarov lõõnud tüdinenult käega ja lausunud:

«Sjiina eegi uupu, sjiinul puupea.»

* * *

Kord (sügaval stagnaajal) teinud tudeng nõukogude kirjanduse eksamit. Küsitud tema käest mingit Stalini preemia laureaati. Poiss laveerib, ajab üldist juttu — selgemast selge, et ei ole lugenud. Lõpuks ütleb eksaminaator:

«Kuulge tunnistage ausalt, te ei ole seda teost lugenud.»

«Ei ole jah.»

Nüüd küsinud eksaminaator järjest mitut Stalini preemia laureaati, poiss aga öelnud kõigi peale rahulikult «ei ole

lugenud». Eksaminaator muutunud närviliseks ja öelnud:

«Kas te üldse mõnda Stalini preemia laureaati olete lugenud?»

«Olen küll.» vastanud poiss.

«Milliseid?»

«Noh... Ülesküntud uudismaa», «Ivan Ivanovitš», «Abai», «Jutustus tõelisest inimesest», «Elu tsitadellis», «Võitlus rindejooneta»... Oma kümmekond köidet.»

«Kas seda pole liiga vähe.» küsinud õppejõud irooniliselt.

«Ei sugugi. Mina käin suure vene revolutsioonilise demokraadi Tšernõševski sõnade järgi, mis Rahmetovi suu läbi teoses «Mida teha?» kirja pandud: «Üks minu poolt läbilõetud raamat vabastab mind kümnete samasuguste lugemisest.» Ja kõik need Stalini preemia laureaadid on ju sarnased nagu kaks tilka vett,» arvanud poiss ilmsüütult.

«Aga kui te neid laureaate peaaegu ei loe, siis millest see tuleb, et omameeste teosed on kõik läbi loetud?»

«No seda on ikka tarvis

teada, miks omameeste pärast pead häbenema.» ohanud poiss.

* * *

Anatoomia õppejõud Valter Pärtelpoeg (tudengite seas üldtuntud Roosa Manna hüüdnime all) oli äärmiselt laia silmaringiga ja seejuures väga teravkeeelne mees. Kord rääkis keegi prantsuse kultuurist. Ilmselt rääkis midagi valesti ja see ajas Manna südame täis. Kõva häälega katkestas ta rääkijat:

«No kuulge, mis te nüüd... Mis õigus on teil rääkida prantsuse kultuurist, kui teil omal pole prantsuse haigustki.» (Süüfilist nimetati tollal rahvapärased prantsuse haigused.)

* * *

Anatoomia eksamil tõmmanud üks tüdruk pileti «Mehe genitaalid». Hakkab vastama. Preparaat ees laual. Nimetab anatoomilisi termineid ja näitab sõrmega preparaadile. Manna vaatab ja ütleb:

«Mis te mul siin udu ajate. Võtke preparaat kätte ja näidake konkreetselt!»

Tüdruk jääb vait, ei ütle ühtki sõna ega tee ühtki liigutust. Manna ootab pisut, siis lausub:

«Mis viga? Kas kardate, et on liiga suur ja ei jõua üles tõsta? Jõuate küll, Aafrikas on need asjad vähemalt poole suuremad.»

Tüdruk punastab, tõuseb püsti ja hakkab eksamiruumist välja minema. Manna hõikab järele:

«Kuhu nüüd? Mis te ilmaaegu kiirustate, järgmine laev Aafrikasse läheb alles tuleval teisipäeval.»

* * *

Üks kõigi aegade kuulsaimaid pidalitõve uurijaid professor Faldrock õpetas Tartu Ülikoolis naha- ja suguhaigusi. Kord rääkinud nii:

«Kallid noored kolleegid. Mina palun iga päev jumalat: «Issand, hoia mind gripi eest!» Mispärast? Sest tripperi eest oskan ma end ise hoida. See käib nii...»

Kirja pannud
AIN SÄRG